

Zpráva u příležitosti 120 let založení Sboru dobrovolných hasičů Krašovice

Vážení členové hasičských sborů, vážení hosté, vážení přátelé!

Český spisovatel Alois Jirásek vyslovil v úvodu ke Starým pověstem českým tato slova:“ Pojdte a naslouchejte vyprávění dávných časů.“

Tato slova neztratila svůj hluboký význam ani v dnešním přetechizovaném světě. Právě naopak. Na cestách do minulosti našeho národa nacházíme řadu poučení pro dnešek, neboť je stále hlubokou pravdou téze, **že přítomnost má hluboké kořeny v minulosti.**

V roce 1864 byl ve Velvarech založen první český sbor dobrovolných hasičů, byl to začátek organizované činnosti hasičů v českých zemích.

Sbor dobrovolných hasičů pro Krašovice a okolí se sídlem v Krašovicích byl založen dne 31. Října 1897. Zúčastněné obce byly Krašovice, Trnová a Bučí. Sbor patřil pod župu Plaskou a členové byli pojištěni pro případ úrazu z pokladny sboru.

V oběžníku č.1 ze dne 1. Listopadu 1897 určenému všem zájemcům o vstup do sboru hasičského ve jmenovaných obcích se uvádí:

„Myšlenka hasičská rozšířila se v létech posledních tou měrou, že v každé větší a pokročilejší obci byl zřízen sbor hasičský, což svědčí o důležitosti této instituce.

Poněvadž, zařízení sboru tohoto spojeno jest s nemalými obětmi, obrací se prozatimní výbor ustavujícího se sboru hasičského se snažnou žádostí ku ctěnému obecnstvu, aby podnik tento, dle sil svých podporovalo a za členy přistupovalo.

Členové spolku tohoto jsou zakládající s příspěvkem nejméně 10 zlatých jednou provždy, aneb přispívající a činní s mírným ročním příspěvkem.

Protož, kdo má úmysl vstoupiti do sboru tohoto, nechť vlastnoručním podpisem na připojeném listu sběracím oznámí svoje přistoupení a jako zápisné složí 30 krejcarů na zaplacení výloh spojených se zařízením sboru.“

Za přípravný výbor sboru dobrovolných hasičů v Krašovicích dne 1. Listopadu 1897 podepsáni: František Popp, zatimní jednatel a Antonín Ingriš, starosta obce.

Zakládající schůze se zúčastnilo 27 členů, ustavující schůze, která byla konána dne 23. Ledna 1898 již 34 členů.

První výbor pracoval ve složení:

Předseda: Antonín Ingriš, starosta obce

Místopředseda: Oldřich Gross

Velitel: Václav Rauner

Náměstek velitele: František Žemlička

Členové výboru: Josef Pišof, Josef Kroft, Josef Kalous, Václav Košák, Václav Hájek, František Popp.

Bylo objednáno razítko o rozměrech 3 x 5,5 cm se jménem sboru na okraji a znakem hasičským uprostřed, pod vignetou s heslem: „ **Bližnímu k ochraně, vlasti k oslavě**“ v ceně 2,5 zlatých včetně příslušenství.

Jednou z hlavních starostí mladého hasičského sboru bylo opatření stříkačky a další nutné požární techniky. Protože finančních prostředků bylo poskrovnu, obracel se výbor se žádostí o pomoc na různé instituce, jak o tom svědčí doklad ze dne 11. Dubna 1898. Čteme v něm:

„Ctěnému sboru dobrovolných hasičů v Krašovicích. Na vyřízení Vaší žádosti ze dne 12. března pod číslem 1256 jeho Jasnosti podané, sdělujeme, že podle usnesení ústřední od ministrace v Kynžvartě ze dne 6. dubna č. 293 jeho Jasnost kníže Pán na základě zdejšího návrhu k účelu zakoupení potřebného hasičského náčiní příspěvek per 25 zlatých povolil a že jsme částku tuto ku vyplacení poukázali.“

Razítko: Knížecí Metternich – Winnenburské ředitelství panství Plas podepsán Josef Holeček.

Podle zápisů v protokolní knize zasílal výbor hasičského sboru žádosti o příspěvek k zakoupení hasičského náčiní pojišťovací společnosti SANCTE FLORIAN v Chebu a První české pojišťovací společnosti.

V roce 1898 byla zakoupena 4 kolová stříkačka za 800 zlatých od firmy SMOKALA na Smíchově, potom výstroj pro velitele a to: přilba za 12 zlatých, pás s kuplí za 6 zlatých, 50 krejcarů, sekerka za tutéž cenu, 20 ks přileb pro družstvo po 2 zlatých 60 kr., 8 sekerek špičatých – jedna za 1 zlatou 80 krejcarů, 8 pásů pro mužstvo po 1 zlatém 25 krejcarech, celkem za 90 zlatých.

Na výborové schůzi dne 20. Února 1898 bylo provedeno rozdělení členstva činného. Bylo vybráno 8 lezců a 12 stříkačnicků. Na této schůzi bylo usneseno pro lezce a stříkačníky případně pro některé jiné členy objednat služební oblek a výstroj. Mimo to podána byla žádost panu Izidoru Schmiedlovi ve Vískách se zvláštní prosbou, aby pan Smiedl dal upravit ve svém dvoře v Krašovicích kůlnu pro stříkačku. Současně dojednáno odeslati jednatelům sepsanou žádost o podporu Jeho Veličenstvu prostřednictvím okresního hejtmanství v Kralovicích.

Na mimořádné valné schůzi dne 6. Března 1898 za přítomnosti 27 členů sboru bylo projednáno zadání ušití služebního obleku pro 20 členů krejčovskému mistru v Dolní Bělé Matěji Svobodovi za 1 zlatou 20 krejcarů za jeden oblek.

K návrhu zapisovatele přijato usnesení, aby postaveno bylo ležiště u rybníka v Krašovicích. Později bylo místo změněno a ležiště postaveno po souhlasu Izidora Schmiedla na pozemku jeho statku.

Ke společenským povinnostem mladého sboru hasičského tehdejší doby patřila i účast na církevních slavnostech. Jak o tom svědčí oběžník z 29. Května 1899 ve kterém je uvedeno:

„ Dne 1. června tj. ve čtvrtek účastní se sbor hasičský slavnosti Božího těla (in corpore) s přilbou, ve služebním obleku a s výbrojí. Páni hasiči sejdou se před slavností u jednatele. Poukazujeme k tomu, že sbor má vystupovati důstojně, v plném počtu na čemž záleží každému opravdovému

členů. Proto vybízejí se členové, aby se všichni dostavili i připomíná se konečně, že opětně neomluvená neúčast se za porušení kázně služební a naloží se se členy liknavými, přesně podle stanov.

Zároveň se žádají páni členové, aby tento oběžník podepsali a vrátili (podepsán velitel a jednatel).“

V roce 1902 konal hasičský sbor svoje první veřejné cvičení. K této příležitosti zaslal Karel Fredinand TOPINKA, zemský hasičský dozorce přípis, datovaný dnem 19. Zář 1902 tohoto znění:

„Konáte tedy dnes své první veřejné cvičení. Jsem o tom přesvědčen, že provedením tohoto prvního cvičení veřejného, získáte vším právem plného uznání. Vy ukážete, jak pevná vůle, jak mohutná snaha uvedla Vás ke sloučení se ve spolek dobrovolných hasičů.

Pravím dobrovolných, neboť hasičů neváže ani zisk, ani sláva, neboť z pohnutek jen bratrských přistupují za členy. Hasiči slibují pravici, že svědomitě plniti budou své povinnosti a povinnost z dobré vůle konaná je ctností a k té výši nachat všechny Vaše tužby a činy. Avšak i vůle dobrá bývá někdy zviklána nahodilými mráčky, a proto všichni dbejte vzájemné shovívavosti, vystříhejte se pomluv, které podrývají půdu svornosti a ničí všechnu činnost spolkovou.

Heslo: rovnost, svornost, bratrství, na které jsou bratři Sokolové tak hrdými platí též mezi hasiči, neboť tím, že v řadách hasičů nalézáme muže ze všech stavů, je myšlenka hasičská všeobecnou. Volnost v činu, která jeví se tím, že hasič povolán jest krotiti zhoubné živly přírodní, spojuje všechny v jeden mohutný celek, který se bratrstvím utužuje, neboť kde se ruka k ruce víme, tak se dílo podaří.

Avšak podle tohoto hlavního účelu, totiž ochrana spoluobčanů proti rozlíceným živlům přírodním, nezapomínejte přátelé, že je naším údělem také brániti bratskou paží drahé krásné vlasti české proti všem útokům nepřátelským.

Přijměte, drazí přátelé moji, přání mé, aby Vám všemohoucí Hospodin žehnal v každé práci Vaší ku blahu a spáse svých bližních.“

Z dopisu pociťujeme, že mnohé myšlenky v něm obsažené ani dnes nepozbyly aktuálnosti.

První veřejné cvičení dopadlo dobře – jak plyne ze zápisů – a vneslo nový elán do činností ušlechtilého snažení spolku dobrovolných hasičů.

A jak procházela léta, poznamenávala i vývoj tohoto sboru. O výročních členských schůzích skládali funkcionáři účty z vykonané práce, ze zápisů se dovidáme, že snad nebylo jediného roku, kdy sbor účinně zasahoval při požárech v místě a v okolí.

V zápisech se dočítáme, jak důstojně se loučili členové hasičského sboru se svými zemřelými členy. V roce 1911 vedle kněze mluvil nad rakví hasičský řečník – příslušník sboru.

V roce 1904 se osamostatnil hasičský sbor v Trnové, v roce 1932 byl v Bučí rovněž založen požární sbor vlastní.

Jako červená nit se všemi zápisy táhne snaha o získání finančních prostředků na koupi hasební techniky, její udržování a opravy, na obnovu stejnokrojů. Každým rokem byly konány hasičské plesy tzv. věnečky, masopustní a posvícenské zábavy, jejichž čistý zisk byl – vedle příspěvků jednotlivých

obcí – jediným zdrojem příjmů. V kronikách se např. dočítáme, že na věneček, který se uskutečnil 30. ledna 1926 požadoval pan kapelník Vojtěch Prantner **pro 9 mužů každému 35 Kč, dále celkem 25 l piva, devět večeří a svačinu.**

Přes tuto stálou finanční tíseň nebyly opomíjeny ušlechtilé snahy pomoci tam, kde bylo pomoci potřeba. V zápisech se dočítáme, že v roce 1908 poskytl sbor příspěvek k nadílce chudým dětem zdejší školy. Další příspěvek byl poukazován raněným Jihoslovanům pro jejich osvobozovací válce proti Turkům.

Sbor také organizoval společné výlety členů po okolních obcích a zároveň hasiči zajišťovali službu tzv. „Samaritána“.

V roce 1913 čítala spolková knihovna již 195 svazků, jejichž počet byl v následujících letech rozšířen nákupem nových knih, i knih získaných darem od příznivců hasičského sboru.

V době 1. Světové války byla činnost sboru ochromena odchodem mladých členů na vojnu. V zápisech je uvedeno, že v roce 1915 to bylo 17 mobilizovaných, z nichž mnozí se domů již nikdy nevrátili, např. v březnu 1916 zemřel Václav Hájek v ruském zajetí v Taškentu a 13.8.1916 zemřel Václav Dezort v Černé Hoře.

V roce 1922 bylo při veřejném cvičení vzpomenu 25. Výročí trvání sboru a téhož roku byl vytvořen osmičlenný komitét k postavení prvního pomníku obětem 1. Světové války, který stál původně na louce při ohybu silnice za mostem přes Tlucenský potok.

V roce 1924 byla vytvořena hasičská scéna, pořízeno jeviště a započalo se s nácvkou ochotnického divadla. Prvním režisérem hasičské scény byl Antonín Žemlička, dělník, který je naším starším spoluobčanem znám jako výborný tělocvikář, tehdejší dělnické tělovýchovné jednoty. Nelze však opomenout ani dlouholetého režiséra této scény, v roce 1944 zemřelého Václava Janečka, za jehož vedení se vypracovala hasičská scéna k pozoruhodným výsledkům.

Na výroční schůzi dne 25.12.1926 vyvstala myšlenka zakoupit motorovou stříkačku, což bylo uskutečněno až za 13 let v roce 1939. Stroj byl dodán 22.11.1939 za 25 356 korun, dodávala ji firma R.A. Smejkal ze Slatiňan u Chrudimi.

Krutá doba byla doba okupace a 2. Světové války. Hasičské sbory byly podřízeny okupačním úřadům. Po výzvě: „ **Dělejte jen to co musíte a pomáhejte svým lidem, kde můžete**“. Přišla na řadu odbojová činnost s podpůrnými akcemi k shromažďování finančních prostředků pro vdovy a sirotky po uvězněných a umučených v koncentračních táborech.

Krutá jizva zůstala v našem vědomí, když v době Heydrichiády byli dne 2. června 1942 popraveni v Plzni – Lobzích dělník Alois Vágner, tehdejší velitel hasičského sboru a mlynářský dělník Josef Pašek, člen sboru. V koncentračním táboře byl uvězněn a v roce 1945 po návratu domů zemřel na následky utrpení Václav Tobiáš, člen sboru. S úctou se skláníme před jejich památkou.

Po skončení druhé světové války měl sbor 61 členů, 60 mužů a 1 ženu. 6 členů se v poválečných letech odstěhovalo do pohraničí. Hasiči se aktivně podíleli na obnově a odstraňování válečných škod. Svými příspěvky podporovali žáky místní školy prostřednictvím rodičovského sdružení, významně se

zasloužili o výstavbu nového pomníku padlým ve světových válkách u školy, když přispěli částkou 6 500 Kč.

Pravidelnou akcí byla tzv. Vatra TGM která se konala vždy 6. března na počest narozenin prvního presidenta Československé republiky. Zároveň se začala řešit otázka nákupu prvního automobilu pro sbor, konkrétně se mělo jednat o vůz z konfiskátu, z Kralovic. Nakonec, ale k nákupu nedošlo.

V roce 1951 byli zástupci sboru přítomni při pokládání základního kamene nové školy v Dolní Bělé, v následujícím roce proběhly poprvé oslavy 1. Máje klasickým pochodem z Lozy do Dolní Bělé.

V padesátých letech došlo k přejmenování sboru na „Místní jednotu požární ochrany“. Byly organizovány školení pro velitele v Plasích a také školení samaritánů v Dolní Bělé. Velký důraz byl kladen na preventivní prohlídky objektů z pohledu požární bezpečnosti. Zvažovala se výstavba hasičské nádrže, ale nakonec bylo zvoleno řešení přehrazení potoka „u Týrů“, kdy byla zhotovena prkenná hráz a ta by se v případě požáru vložena mezi připravené kůly.

Sboru se v té době nedařila práce s mládeží, aby se tento trend změnil, byly nakoupeny teplákové soupravy, míč a síť na odbíjenou pro mladé hasiče. Součástí výcviku měly být i míčové hry. Zmíněné kroky na podporu mládeže přinesly své ovoce na přelomu šedesátých a sedmdesátých let, kdy se mladí hasiči zúčastnili až 12ti soutěží za rok a zároveň začali postupně přebírat pomyslnou hasičskou štafetu od starších členů.

Výrazně se zlepšilo materiální vybavení sboru. Postupně se sboru podařilo získat poplachovou sirénu, novou stříkačku PS 8 (1965) a později stříkačka PS 12 (1974), kterou vlastníme do dnešních dní. Následovala výstavba nové hasičárny a klubovny pod školou na které odpracovali členové hasičů značné množství brigádnických hodin. Sbor získal také první nákladní automobil značky ROBUR.

Postupně se připravovala stavba branného areálu na Bojišti, jehož součástí měla být původně i podzemní střelnice. Tato akce, kterou financoval MNV by nemohla úspěšně proběhnout bez značného množství brigádnických hodin, které členové sboru odpracovali a také bez aktivní podpory podniku Kaolin KAZNĚJOV.

Dne 26.5.1990 probíhala na hřišti na Bojišti Dorostenecká okresní soutěž (máme video ukázkou).

Na přelomu 80 a 90 let sbor pořádal celou řadu společenských akcí: Masopustní průvod, Posvícenské zábavy, oslavy MDŽ, byla navázána družba s hasiči z NDR, byl pořádán hasičský tábor a zájezd do plaveckého bazénu, zájezd na Moravu do Mikulova, odvoz šrotu, nebo rozloučení s prázdninami u malého rybníka.

Zároveň však docházelo k názorovým rozkolům uvnitř sboru a také při komunikaci s obecním úřadem, které vyústily v rezignaci členů výboru v čele s dlouholetým starostou Petrem Hnátem v roce 1995. Sbor na krátký čas přestává fungovat.

Naštěstí v roce 1997, v roce oslav 100 výročí založení sboru je zvoleno nové složení výboru, kdy starosta byl Dušan Holub a velitel Josef Záruba. Oslavy výročí proběhly na areálu na Bojišti (také máme video ukázkou) a zástupce Okresního sdružení hasičů pan Pytlík při svém projevu velmi kviťoval, že se podařilo aktivní činnost hasičů v Krašovicích obnovit.

V roce 1997 zakoupil Obecní úřad Krašovice nový zásahový automobil Avia, který nahradil letitý vůz značky Robur. V následujících letech začíná Petr Hnát ml. ve spolupráci s Romanem Taglem a později s Václavem Toncarem ml. trénovat družstvo dětí na soutěž Plamen, ve které slavili značné úspěchy.

V roce 2003 vzniká Západočeská hasičská liga a družstvo Krašovic bylo jedním ze zakládajících členů. Postupně narůstá počet soutěží, které družstvo mužů objíždí až na úctyhodných 27 v roce 2007. Zároveň se však zvyšují nároky na soutěžní techniku, takže v roce 2008 byla zakoupena nová soutěžní stříkačka. V tomto roce dosahuje družstvo mužů celkové 7 místo z téměř 80 startujících týmů. Zvyšující se nároky na špičkové sportovní výkony, ale i značná časová náročnost, měla za následek, že družstvo mužů již nebylo složeno jen z rodáků z Krašovic, ale na některých postech i ze zástupců jiných obcí.

V Krašovicích se každoročně konala jedna ze zastávek tohoto seriálu závodů, specialitou divácky velmi atraktivní, byly noční závody v předvečer soutěžního dne, po kterých následovala zábava do brzkých ranních hodin. Pořádání těchto akcí bylo značně organizačně náročné, a proto ještě jednou děkujeme všem, kteří se aktivně podíleli.

Souběžně se týmem pro požární sport se rozvíjela i zásahová jednotka obce hlavně díky veliteli Josefu Zárubovi a Pavlovi Taglovi, kteří se největší měrou podíleli na údržbě a renovaci techniky.

Obecní úřad Krašovice vyčlenil v rozpočtu každoroční částku ve výši 50 tis Kč, což umožnilo postupné zlepšování materiálního vybavení jednotky.

Zásahová jednotka odklízela následky povodně, která se prohnala obcí Krašovice o prázdninách v roce 1997, dále se účastnila v roce 2001 na zápisu do Gunnesovy knihy rekordů v dálkové dopravě vody, který se uskutečnil na Máchově jezeře.

Při tragických povodních v roce 2002 pomáhala jednotka ve složení Pavel Tagl, Josef Záruba, Jaroslav Weber a Jiří Chlup v Plzni v prostoru bývalého kina Hvězda. Následně sbor zaslal peněžitý dar 10 tis Kč do obce Tchořovice u Blatné.

V roce 2006 zakoupil Obecní úřad Krašovice vozidlo CAS 25 706 RTP (tzv. Trambus) za částku 80 tis. Kč z obce Konstantinovy lázně. Tento automobil disponuje nádrží na vodu a v Dolno-bělském okrsku jsme společně s jednotkou z Horní Bělé jediná, kteří vlastní cisternovou automobilovou stříkačku. Zároveň s nákupem nového zásahového automobilu došlo k úpravám hasičárny => zvýšený překlád pro vjezd, zateplené dveře, zateplení stropu, akumulární topení, kompresor pro stlačený vzduch pro automobil a v dalších letech výměna oken v hasičské klubovně.

Byly zavedeny kondiční jízdy pro členy jednotky, kteří mají zároveň uzavřeny smlouvy s obcí. V rámci kondičních jízd probíhá doprava vody na místní hřbitov, proplachy kanalizací, popř. čištění komunikací. Probíhá každoroční školení členů jednotky.

Téměř každý rok se jednotka podílí na zásazích v rámci IZS (intergovorný záchranný systém) jako jsou požáry, odstraňování divokých včel, nebo srážanu, technické zásahy => např. padlé stromy.

Dne 12.srpna 2015 se naše jednotka účastnila hašení největšího požáru na území Plzeňského kraje => požáru lesa a pole mezi obcemi Horní Hradiště a Mladotice (k tomuto požáru bylo povoláno 7

jednotek HZS a přes 30 jednotek sborů dobrovolných hasičů), přičemž o několik dní dříve jsme zasahovali při požáru pole v Loze.

V roce 2016 se podařilo získat dotaci na opravu Trambusu, která se následně za finanční spoluúčasti Obecního úřadu podařilo zrealizovat. Nový opravený vzhled našeho zásahového vozidla budete moci vidět zítra při hasičských závodech.

Sbor se stále také podílí na kulturním životě v obci, pořádáme: Hasičský bál, Masopustní průvod, nově obnovenou Májku, podzimní Drakiádu, popř. se podílíme na dětském dni, přejezdu rybníka, nebo výlovu rybníka.

Závěrem bych chtěl Vážené dámy a Vážení pánové poděkovat všem členům našeho sboru i jeho podporovatelům a také těm, kteří bohužel již nejsou mezi námi, za obětavou a poctivou práci vykonanou na uplynulých 120 let.

(Tato zpráva byla zpracována na základě historických dokumentů uložených a Obecním úřadě v Krašovicích a zprávy pana Karlovce, kterou připravoval pro 100 výročí oslavy sboru.)

Děkuji za pozornost.

Květen 2017 Jiří Chlup